

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1951 No. 30

Overgelegd aan de Staten-Generaal door de Minister
van Buitenlandse Zaken

A. TITEL

Verdrag betreffende de huisvesting van de bemanning aan boord van schepen (herzien), 1949 (Verdrag No. 92 aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie in haar 32ste zitting); Genève, 18 Juni 1949

B. TEKST

De tekst is afgedrukt in de Bijlagen *Handelingen Tweede Kamer* 1950—1951, 2060, No. 4.

C. VERTALING

Verdrag (No. 92) betreffende de huisvesting van de bemanning aan boord van schepen (herzien), 1949

De Algemene Conferentie van de Internationale Arbeidsorganisatie,

Door de Raad van Beheer van het Internationaal Arbeidsbureau bijeengeroepen te Genève, en aldaar bijeengekomen in haar twee en dertigste zitting op 8 Juni 1949,

Besloten hebbende verschillende voorstellen aan te nemen met betrekking tot de gedeeltelijke herziening van het Verdrag betreffende de huisvesting van de bemanning aan boord van schepen, 1946, aangenomen door de Conferentie in haar acht en twintigste zitting, welk onderwerp begrepen is in het twaalfde punt op de agenda der zitting,

Overwegende, dat deze voorstellen de vorm moeten aannemen van een internationaal verdrag,

neemt heden, de achttiende Juni negentienhonderd negen en veertig, het volgende verdrag aan, hetwelk kan worden aangehaald onder de

titel „Verdrag betreffende de huisvesting van de bemanning aan boord van schepen (herzien), 1949”:

DEEL I

Algemeen

Artikel 1

1. Dit Verdrag is van toepassing op elk zeegaand, mechanisch voortbewogen schip, hetzij publiek, hetzij privaats eigendom, dat gebezigd wordt voor handelsdoeleinden voor het vervoer van lading of van passagiers en ingeschreven is in een gebied, waarvoor het Verdrag van kracht is.

2. De nationale wetgeving moet aangeven, wanneer schepen in de zin van dit Verdrag als zeegaand worden beschouwd.

3. Dit Verdrag is niet van toepassing op:

- a. schepen van minder dan 500 ton;
- b. schepen hoofdzakelijk voortbewogen door zeilen, doch voorzien van hulpvoortstuwingswerktuigen;
- c. schepen gebezigd in de visserij, in de walvisvaart of voor soortgelijke doeleinden;
- d. sleepboten.

4. Het Verdrag moet echter, voorzover redelijk en praktisch mogelijk, worden toegepast op:

- a. schepen tussen 200 en 500 ton;
- b. de verblijven van de gewone zeevarenden aan boord van schepen gebezigd in de walvisvaart en voor soortgelijke doeleinden.

5. Bovendien kan ten aanzien van elk schip van de volledige toepassing van enige bepaling van deel III van dit Verdrag worden afgeweken, indien de bevoegde autoriteit, na overleg met de organisaties van reders en/of de reders zelf en met de erkende bona fide zeeliedenbonden, van mening is, dat de aan te brengen wijzigingen voordelen meebrengen, die tot resultaat hebben, dat de omstandigheden, over het geheel genomen, niet minder gunstig zijn dan die, welke het gevolg zouden zijn van volledige toepassing van de bepalingen van dit Verdrag; bijzonderheden van al deze wijzigingen moeten door het Lid worden medegedeeld aan de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau, die de Leden van de Internationale Arbeidsorganisatie daarvan in kennis moet stellen.

Artikel 2

Voor de toepassing van dit Verdrag wordt verstaan onder:

- a. „schip”: een schip waarop het Verdrag van toepassing is;
- b. „ton”: bruto registerton;
- c. „passagiersschip”: een schip, waarvoor (I) een geldig veiligheidscertificaat krachtens het internationaal verdrag ter beveiliging van mensenlevens op zee of (II) een geldig passagierscertificaat is afgegeven;

d. „officier”: een persoon, die krachtens de nationale wetgeving, of bij ontbreken daarvan bij collectieve arbeidsovereenkomst of volgens gewoonte wordt geacht de rang van officier te bekleden, met uitzondering van de kapitein;

e. „scheepsgezel”: elk lid van de bemanning, met uitzondering van de officieren;

f. „onderofficier”: een scheepsgezel, die dienst doet in een toezichthoudende functie of in een functie met bijzondere verantwoordelijkheid en die door de nationale wetgeving of bij ontbreken daarvan bij collectieve arbeidsovereenkomst of volgens gewoonte als onderofficier wordt beschouwd;

g. „verblijven van de bemanning”: alle hutten, slaap- en eetverblijven en alle ruimten voor sanitaire doeleinden, ziekenverpleging en ontspanning, bestemd voor gebruik door de bemanning;

h. „voorgescreven”: hetgeen is voorgeschreven door de nationale wetgeving of door de bevoegde autoriteit;

i. „goedgekeurd”: goedgekeurd door de bevoegde autoriteit;

j. „opnieuw ingeschreven”: het geval, dat een in een land ingeschreven schip, onder gelijktijdige verandering van eigendom, in een ander land wordt ingeschreven.

Artikel 3

1. Elk Lid, waarvoor dit Verdrag van kracht is, verbindt zich een wetgeving te handhaven, welke de toepassing van de voorschriften, vervat in de Delen II, III en IV van dit Verdrag verzekert.

2. Deze wetgeving moet:

a. aan de bevoegde autoriteit opdragen de inhoud ervan ter kennis te brengen van alle belanghebbenden;

b. de personen aanwijzen, verantwoordelijk voor de uitvoering;

c. passende straffen voorschrijven voor overtreding van de voorschriften;

d. zorg dragen voor de instandhouding van een stelsel van inspectie, dat een doeltreffende toepassing verzekert;

e. aan de bevoegde autoriteit opdragen de organisaties van reders en/of de reders zelf en de erkende bona fide zeeliedenbonden te raadplegen bij het ontwerpen daarvan, voorzoveel dit praktisch uitvoerbaar is.

DEEL II

Ontwerpen van en toezicht op de verblijven van de bemanning

Artikel 4

1. Alvorens met de bouw van een schip wordt begonnen, moet een plan van het schip, aangevende op een voorgeschreven schaal de ligging en de algemene indeling van de verblijven van de bemanning, aan de bevoegde autoriteit ter goedkeuring worden voorgelegd.

2. Alvorens de bouw van de verblijven van de bemanning wordt aangevangen en voordat deze verblijven op een bestaand schip wor-

den veranderd of opnieuw gebouwd, moeten gedetailleerde plannen met toelichting, aangevende op een voorgeschreven schaal en op voorgeschreven wijze, de ligging van elke ruimte, de verstrekking van meubelen en overige stoffering, de middelen tot de inrichting voor de ventilatie, verlichting en verwarming, alsmede de sanitaire inrichting, aan de bevoegde autoriteit ter goedkeuring worden voorgelegd, met dien verstande, dat in geval van nood, bij tijdelijke wijziging of bij een nieuwe inrichting, welke plaats vindt buiten het land, waar het schip is ingeschreven, geacht zal worden, dat aan het voorschrift is voldaan, wanneer de plannen ter goedkeuring aan de bevoegde autoriteit achteraf zullen zijn aangeboden.

Artikel 5

De bevoegde autoriteit moet bij elke gelegenheid, dat:

- a. een schip in het scheepsregister wordt ingeschreven of opnieuw wordt ingeschreven;
- b. de verblijven van de bemanning van een schip belangrijk zijn gewijzigd of opnieuw ingericht;
- c. door een erkende bona fide zeeliedenbond, welke de bemanning of een deel daarvan vertegenwoordigt, of door een voorgeschreven aantal leden van de bemanning op de voorgeschreven wijze en zo tijdig dat elk oponthoud van het schip wordt voorkomen, een klacht is ingediend, dat de verblijven van de bemanning niet voldoen aan de voorschriften van dit Verdrag;

het schip inspecteren en zich ervan overtuigen, dat de verblijven van de bemanning voldoen aan de wettelijke voorschriften.

DEEL III

Voorschriften betreffende de verblijven van de bemanning

Artikel 6

1. De plaats, de toegangen, de bouw en de inrichting in verband met andere gedeelten van de verblijven moeten zo zijn gekozen, dat zij voldoende veiligheid, bescherming tegen wind en zee, en isolatie van warmte of koude, hinderlijk lawaai en geuren uit andere gedeelten van het schip, verzekeren.

2. Er mag van de ruimen, machinekamers, ketelruimen, kombuizen, lampenhutten en verfhokken, of van de bergplaatsen voor machinekamer- en dekbehoefden en algemene bergplaatsen, droogkamers, gemeenschappelijke wasplaatsen en w.c.'s geen rechtstreekse toegang naar de slaapruidten bestaan. Dat gedeelte van het schot, dat genoemde ruimten van de slaapruidten scheidt, zomede de buitenwanden, moeten doelmatig zijn vervaardigd van staal of van ander goedgekeurd materiaal en gasdicht zijn.

3. Buitenwanden van slaap- en eetverblijven moeten voldoende zijn geïsoleerd. De machinekamerschacht en alle eindschotten van kombuizen en andere ruimten, waarin warmte wordt opgewekt, moeten voldoende zijn geïsoleerd, wanneer de mogelijkheid bestaat,

dat warmteuitstraling naar de aangrenzende verblijven of gangen kan ontstaan. Ook zal er zorg voor moeten worden gedragen, dat in bescherming tegen warmte-uitstraling van stoom en/of heet-waterdienstleidingen is voorzien.

4. Schotten in de verblijven moeten vervaardigd zijn van goedgekeurd materiaal, waarin zich niet gemakkelijk ongedierte kan nestelen.

5. Slaap- en eetverblijven, ontspanningsruimten en gangen, deel uitmakende van de verblijven voor de bemanning, moeten voldoende zijn geïsoleerd, teneinde condensatie of te hoge temperatuur te voorkomen. Hoofdstoom- en afvoerleidingen van lieren en andere hulpwerktuigen moeten buiten de verblijven en wanneer dit technisch uitvoerbaar is, buiten de gangen naar de verblijven worden gehouden. Wanneer dit laatste onmogelijk is, moeten de leidingen voldoende geïsoleerd en ingebouwd zijn.

6. Hoofdstoom- en afvoerleidingen van lieren en andere hulpwerktuigen moeten buiten de verblijven en wanneer dit technisch uitvoerbaar is, buiten de gangen naar de verblijven worden gehouden. Wanneer dit laatste onmogelijk is, moeten de leidingen voldoende geïsoleerd en ingebouwd zijn.

7. De binnenwegering en beschieting moeten vervaardigd zijn van materiaal, waarvan de oppervlakte gemakkelijk kan worden schoongehouden. Geploegde en gegroefde planken en elke andere wijze van betimmering, waarin zich gemakkelijk ongedierte kan nestelen, mogen niet worden gebezigd.

8. De bevoegde autoriteit bepaalt in welke mate de maatregelen ter voorkoming of vertraging van brand bij de bouw van verblijven moeten worden aangewend.

9. De wanden en plafonds van slaap- en eetverblijven moeten gemakkelijk kunnen worden schoongehouden en, indien zij geschilderd zijn, moet het schilderwerk in lichte kleur worden uitgevoerd. Witkalk mag niet worden gebezigd.

10. De wanden moeten opnieuw geschilderd of bijgewerkt worden, wanneer dit noodzakelijk is.

11. De vloeren en de plafonds in de verblijven van de bemanning moeten van goedgekeurd materiaal op goedgekeurde wijze zijn vervaardigd, moeten een oppervlak hebben, dat ondoordringbaar is voor vocht en moeten gemakkelijk zijn schoon te houden.

12. Wanneer de vloeren van samengesteld materiaal zijn vervaardigd, moeten de verbindingen met de wanden afgerond zijn teneinde retsen te voorkomen.

13. Er moeten voldoende middelen aanwezig zijn voor het afvoeren van water.

Artikel 7

1. Slaap- en eetverblijven moeten doeltreffend worden geventileerd.

2. De ventilatie moet zodanig kunnen worden geregeld, dat de lucht in bevredigende toestand blijft en een voldoende luchtbeweging onder alle condities van weer en klimaat is verzekerd.

3. Schepen, welke geregeld worden gebezigd op reizen in de tropen en in de Perzische Golf, moeten zowel met mechanische ventilatiemiddelen als met elektrische ventilatoren worden uitgerust, met dien verstande, dat slechts een van deze middelen behoeft te worden aangebracht in ruimten waar dit een voldoende ventilatie verzekert.

4. Schepen, welke buiten de tropen gebezigd worden, moeten of met mechanische ventilatiemiddelen of met elektrische ventilatoren zijn uitgerust. De bevoegde autoriteit mag schepen, die normaal gebruikt worden in de koude streken van het Noordelijk of Zuidelijk halfrond, van deze verplichting vrijstellen.

5. Het vermogen, dat nodig is om de ventilatiemiddelen, voorgeschreven in de leden 3 en 4 aan te drijven, moet wanneer dit praktisch mogelijk is, beschikbaar zijn gedurende de gehele tijd, dat de bemanning aan boord woont of werkt en de omstandigheden dit vereisen.

Artikel 8

1. Er moet een doeltreffende verwarmingsinrichting voor de bemanningsverblijven aanwezig zijn, behalve aan boord van schepen, die uitsluitend gebezigd worden voor reizen in de tropen en in de Perzische Golf.

2. De verwarmingsinrichting moet, wanneer dit praktisch mogelijk is, zijn bijgezet gedurende de gehele tijd, dat de bemanning aan boord woont of werkt en de omstandigheden dit vereisen.

3. Aan boord van alle schepen, waar een verwarmingsinrichting is voorgeschreven, moet de verwarming door middel van stoom, heet water, warme lucht of electriciteit geschieden.

4. Aan boord van elk schip, waarin de verwarming door een kachel plaats vindt, moeten maatregelen zijn genomen, opdat de kachel van voldoende capaciteit is, behoorlijk vastgezet en beveiligd is en de lucht niet wordt verontreinigd.

5. De verwarmingsinrichting moet in staat zijn om in de verblijven van de bemanning de temperatuur bij normale omstandigheden van weer en klimaat, zoals deze in de vastgestelde dienst te verwachten zijn, op bevredigende hoogte te houden. De bevoegde autoriteit moet daartoe de maatstaf voorschrijven.

6. Radiatoren en andere verwarmingstoestellen moeten zodanig geplaatst en — waar nodig — beschermd zijn, dat brandgevaar en gevaar of ongemak voor de gebruikers van het verblijf wordt vermeden.

Artikel 9

1. Behoudens bijzondere afwijkingen, die voor passagiersschepen kunnen worden toegestaan, moeten slaap- en eetverblijven behoorlijk door natuurlijke verlichting verlicht zijn en door voldoende kunstlicht kunnen worden verlicht.

2. Alle verblijven van de bemanning moeten behoorlijk zijn verlicht. De natuurlijke verlichting in de woonruimten moet het aan een persoon met normale gezichtsscherpte mogelijk maken op de daarvoor in aanmerking komende plaatsen bij helder weer overdag gewoon drukwerk, bijvoorbeeld een courant, te lezen. Wanneer het onmogelijk is, een behoorlijke natuurlijke verlichting te verschaffen, moet kunstmatige verlichting, die aan bovenstaande eis voldoet, zijn aangebracht.

3. Aan boord van alle schepen moeten elektrische verlichtingsmiddelen in de verblijven van de bemanning zijn aangebracht. Wanneer er geen twee onafhankelijke electriciteitsbronnen voor verlichting aanwezig zijn, moeten doeltreffend vervaardigde lampen of andere verlichtingsmiddelen voor noodgevallen zijn aangebracht.

4. De kunstmatige verlichting moet zo zijn aangebracht, dat zij zoveel mogelijk aan de gebruikers van het verblijf ten goede komt.

5. In slaapverblijven moet een elektrische leeslamp aan het hoofdeinde van elke slaappleaats zijn aangebracht.

Artikel 10

1. De slaapverblijven moeten boven de lastlijn midscheeps of achteruit zijn gelegen.

2. In bijzondere gevallen mag de bevoegde autoriteit als de grootte, het type of de beoogde dienst van het schip een andere ligging onredelijk of praktisch onmogelijk doet zijn, toestaan dat de slaappleaatsen vooruit zijn gelegen, maar nimmer voor het aanvaringsschot.

3. Op voorwaarde, dat voldoende maatregelen zijn getroffen voor verlichting en ventilatie, mag de bevoegde autoriteit toestaan, dat aan boord van passagiersschepen de slaapverblijven onder de lastlijn, doch in geen geval onmiddellijk onder werkgangen zijn gelegen.

4. Het vloeroppervlak per persoon in slaapverblijven bestemd voor scheepsgezellen, mag niet minder zijn dan:

a. 1.85 m² aan boord van schepen van minder dan 800 ton;

b. 2.35 m² aan boord van schepen van 800 ton en groter, doch kleiner dan 3000 ton;

c. 2.78 m² aan boord van schepen van 3000 ton en groter met dien verstande, dat aan boord van passagiersschepen, indien meer dan vier scheepsgezellen in één verblijf zijn ondergebracht, de minimum oppervlakte per persoon 2.22 m² bedraagt.

5. Aan boord van schepen, waar zodanige groepen scheepsgezellen dienst doen, dat daardoor een groter aantal van hen dienst doet dan anders het geval zou zijn, mag de bevoegde autoriteit, ten aanzien van die groepen het minimum dekoppervlak per persoon van slaapverblijven verminderen, op voorwaarde, dat:

a. de totale slaapruijnte, toegewezen aan de groep of groepen niet kleiner is dan zou zijn toegewezen, wanneer de aantallen niet zo zouden zijn uitgebreid;

b. het minimum vloeroppervlak van de slaapverblijven niet minder is dan (I) 1.67 m² per persoon aan boord van schepen met een bruto inhoud van minder dan 3000 ton; (II) 1.85 m² per persoon aan boord van schepen van 3000 ton of groter.

6. De ruimte ingenomen door kooi-, hang- en ladekasten en banken moet in het dekoppervlak worden medegemeten. Kleine of onregelmatig gevormde oppervlakten, die de beschikbare vrije ruimte niet daadwerkelijk vergroten en die niet gebruikt kunnen worden voor de plaatsing van meubilair, worden niet medegeteld.

7. De vrije hoogte in de slaapverblijven der bemanning moet tenminste 1.90 m bedragen.

8. Er moet een voldoende aantal slaapverblijven zijn om elke categorie van de bemanning de beschikking te geven over een afzonderlijk verblijf of afzonderlijke verblijven, met dien verstande, dat de bevoegde autoriteit aan boord van kleine schepen van dit voorschrift mag afwijken.

9. Het aantal personen, dat in een slaapverblijf mag worden ondergebracht, mag de volgende maxima niet overschrijden;

a. officieren, chef van dienst, stuurlieden en machinisten, hoofd van een zeewacht, en oudste radio-telegrafist: één persoon per verblijf;

b. andere officieren: zo mogelijk één persoon per verblijf en nimmer meer dan twee;

c. onderofficieren: één of twee personen per verblijf en nimmer meer dan twee;

d. overige schepelingen: zo mogelijk twee of drie personen per verblijf, en nimmer meer dan vier.

10. Ter verzekering van een behoorlijke en meer comfortabele huisvesting kan de bevoegde autoriteit, na overleg met de organisaties van reders en/of de reders zelf en de erkende bona fide zeeliedenbonden, toestemming verlenen om ten hoogste tien scheepsgezellen per slaapgelegenheid te huisvesten, indien het bepaalde passagiersschepen betreft.

11. Het maximum aantal personen, dat in een slaapverblijf mag worden ondergebracht, moet onuitwisbaar en leesbaar worden aangegeven ergens in het verblijf waar het gemakkelijk gezien kan worden.

12. Elk lid van de bemanning moet over een eigen slaappleaats kunnen beschikken.

13. De slaappleaatsen mogen niet zodanig naast elkander zijn geplaatst, dat toegang tot de ene slaappleaats slechts over een andere kan worden verkregen.

14. Er mogen niet meer dan twee slaappleaatsen boven elkander worden opgesteld; indien slaappleaatsen langs het scheepsboord zijn aangebracht, is het verboden slaappleaatsen boven elkander aan te brengen ter plaatse waar een patrijspoort zich boven een slaappleaats bevindt.

15. De onderste slaappleaats moet, wanneer de slaappleaatsen twee hoog zijn opgesteld, niet minder dan 30 cm boven de vloer liggen; de bovenste slaappleaats moet ongeveer midden tussen de onderkant van de onderste slaappleaats en de onderkant van de dekbalken zijn opgesteld.

16. De minimum afmetingen van een slaappleaats moeten binnenwerks 190 bij 68 cm bedragen.

17. Het bedstel en eventueel de kooiplanken moeten vervaardigd zijn van goedgekeurd materiaal, dat hard moet zijn, niet gemakkelijk mag roesten en zonder openingen, waarin zich ongedierte kan nestelen.

18. Indien bedstellen, uit buizen vervaardigd, worden gebezigd, moeten deze buizen geheel gesloten zijn en geen openingen hebben, welke het ongedierte toegang verlenen.

19. Elke slaappleaats moet voorzien zijn van een spiraalbodern of springverenmatras en van een matras van goedgekeurd materiaal. Stro of ander materiaal, waarin zich gemakkelijk ongedierte kan nestelen, mag niet als vulsel worden gebruikt.

20. Wanneer een slaappleaats boven een andere is gelegen, moet een bodern, welke geen stof doorlaat, van hout, zeildoek of ander geschikt materiaal onder de springveren van een bovenkooi worden aangebracht.

21. Slaapverblijven moeten zo worden ontworpen en uitgerust, dat zij redelijk comfort voor de bewoners verzekeren en de netheid wordt bevorderd.

22. In de meubilering zal zijn begrepen een klerenkast voor elke bewoner. De kasten moeten een hoogte van ten minste 152 cm en een dwarsdoorsnede van ten minste 19.30 dm² hebben en van een legplank en van lippen voor een hangslot zijn voorzien. De gebruiker moet voor het hangslot zorg dragen.

23. Elk slaapverblijf moet voorzien zijn van een tafel of lesse-naar, die of vast, of neerklapbaar, dan wel uittrekbaar moet zijn, en van gemakkelijke zitgelegenheid naar behoefte.

24. De meubels moeten van glad, hard materiaal zijn vervaardigd, dat niet krom trekt of roest.

25. Voor elke bewoner moet een lade of overeenkomstige ruimte met een inhoud van ten minste 0.056 m³ beschikbaar zijn.

26. Slaapverblijven moeten zijn voorzien van gordijnen voor de patrijspoorten.

27. Slaapverblijven moeten met een spiegel, kleine bergplaat-sen voor toiletbenodigdheden, een boekenrek en een voldoende aantal klerhaken zijn uitgerust.

28. Voorzoveel dit praktisch uitvoerbaar is, moet het onderbren-gen van de bemanning zo geschieden, dat de wachten afgescheiden zijn en vrije nacht-gasten geen verblijf met wachtdoenden delen.

Artikel 11

1. Aan boord van alle schepen moeten voldoende eetverblijven beschikbaar zijn.

2. Aan boord van schepen van minder dan 1000 ton moeten afzonderlijke eetverblijven beschikbaar zijn voor:

- a. de kapitein en de officieren;
- b. de onderofficieren en de overige scheepsgezellen.

3. Aan boord van schepen van 1000 ton en groter moeten afzonderlijke eetverblijven zijn ingericht voor:

- a. de kapitein en de officieren;
- b. de onderofficieren en de overige scheepsgezellen van het dekpersoneel;
- c. de onderofficieren en de overige scheepsgezellen van het machinekamerpersoneel;

met dien verstande, dat:

(1) één van de twee eetverblijven voor de onderofficieren en de overige scheepsgezellen mag worden toegewezen aan de onderofficieren en de andere aan de overige scheepsgezellen;

(2) er slechts één eetverblijf behoeft te zijn voor de onderofficieren en de overige scheepsgezellen van het dek- en het machinekamerpersoneel in gevallen, dat de organisaties van reders en/of de reders zelf en de betreffende erkende bona fide zeeliedenbonden de voorkeur aan zulk een indeling geven.

4. Voor het civiel personeel moet er een behoorlijke gelegenheid zijn om te eten, hetzij in een afzonderlijk eetverblijf, hetzij door dit personeel het recht te geven de eetverblijven van de andere schepelingen te bezigen; aan boord van schepen van 5000 ton of meer, met meer dan 5 personen voor de civiele dienst, moet nagegaan worden of een afzonderlijk eetverblijf kan worden verschaft.

5. De afmetingen en de inrichting van elk eetverblijf moeten voldoende zijn voor het aantal personen, dat er waarschijnlijk gelijktijdig gebruik van zal maken.

6. Eetverblijven moeten voorzien zijn van tafels en goedgekeurde zitgelegenheden, voldoende voor het aantal personen, dat er waarschijnlijk gelijktijdig gebruik van zal maken.

7. De bevoegde autoriteit mag aan boord van passagiersschepen die afwijkingen van de bovengenoemde bepalingen voor eetverblijven toestaan als nodig zijn om aan bijzondere omstandigheden tegemoet te komen.

8. Eetverblijven moeten gescheiden zijn van de slaapverblijven en zo dicht als praktisch mogelijk bij de kombuis zijn gelegen.

9. Indien de eventueel aanwezige aanrethutten niet rechtstreeks in verbinding staan met de eetverblijven, moet voorzien zijn in voldoende kastruimte voor het opbergen van eetgerei en in een geschikte gelegenheid voor het schoonmaken daarvan.

10. De tafeldekken en bovenkanten der zitgelegenheden moeten van vochtwerend materiaal, zonder barsten en gemakkelijk te reinigen, zijn vervaardigd.

Artikel 12

1. Aan boord van alle schepen moeten een of meer gedeelten van het open dek voor de schepelingen toegankelijk zijn, wanneer zij geen dienst hebben. Deze gedeelten moeten, rekening houdend met de grootte van de bemanning, een voldoende oppervlak hebben.

2. Recreatie-ruimte voor officieren en scheepsgezellen moet op een geschikte plaats zijn gelegen en gemeubeld ter beschikking worden gesteld. Waar dit niet afgescheiden van de eetverblijven geschiedt, moeten deze eetverblijven gemeubeld en ingericht worden om als ontspanningsruimte dienst te kunnen doen.

Artikel 13

1. Aan boord van alle schepen moet voldoende sanitaire uitrusting, met inbegrip van wasbakken, kuipbaden en/of douches, aanwezig zijn.

2. Er zullen ten minste aan w.c.'s aanwezig moeten zijn:

a. aan boord van schepen van minder dan 800 ton: drie;

b. aan boord van schepen van 800 ton en meer, doch minder dan 3000 ton: vier;

c. aan boord van schepen van 3000 ton of meer: zes;

d. aan boord van schepen, waar de radiotelegrafisten afgezonderd van de andere schepelingen zijn gehuisvest, moeten de sanitaire inrichtingen bij of naast hun verblijven zijn aangebracht.

3. De nationale wetgeving moet met inachtneming van de voorschriften van lid 4 van dit artikel de verdeling van de w.c.'s over de verschillende groepen voorschrijven.

4. Sanitaire inrichtingen voor alle leden van de bemanning, die geen hutten bewonen, welke van dergelijke inrichtingen zijn voorzien, moeten voor elke groep aanwezig zijn naar de volgende maatstaf:

a. één kuipbad en/of douche voor elke 8 personen of minder;

b. één w.c. voor elke 8 personen of minder;

c. één wasbak voor elke 6 personen of minder;

met dien verstande, dat, indien het aantal personen in een groep een of meer veelvoud van hierboven aangegeven aantallen met minder dan de helft daarvan overschrijdt, dit overschot voor de toepassing van het bovenstaande kan worden verwaarloosd.

5. Indien de grootte der bemanning meer dan 100 bedraagt, en aan boord van passagiersschepen, die in de regel reizen van niet meer dan 4 uur maken, mag door de bevoegde autoriteit met bijzondere omstandigheden rekening worden gehouden of een vermindering van het aantal inrichtingen worden overwogen.

6. Koud en warm zoetwater of middelen tot verwarming van water moeten in alle gemeenschappelijke wasplaatsen beschikbaar zijn. De bevoegde autoriteit mag na raadpleging van de organisaties

van reders en/of van de reders zelf en van de erkende bona fide zee-
liedenbonden, de maximum hoeveelheid zoetwater vaststellen, die
door de reder per opvarende en per dag moet worden verstrekt.

7. Wasbakken en kuipbaden moeten voldoende afmetingen heb-
ben en vervaardigd zijn van goedgekeurd materiaal met een gladde
oppervlakte, niet onderhevig aan scheuren, schilferen of roesten.

8. Alle w.c.'s moeten onafhankelijk van elk ander deel van de
verblijven op de buitenlucht ventileren.

9. Alle w.c.'s moeten van een goedgekeurd model zijn, met flinke
waterstraal, welke steeds beschikbaar moet zijn en voor elke w.c.
afzonderlijk kan worden geregeld.

10. Murf- en afvoerpijpen moeten van voldoende afmetingen zijn
en zodanig zijn aangelegd, dat de kans van verstopping zo klein
mogelijk is en het schoonhouden vergemakkelijkt wordt.

11. Sanitaire inrichtingen bestemd voor meer dan één persoon
moeten voldoen aan de volgende eisen:

a. de vloer moet van goedgekeurd duurzaam materiaal, gemak-
kelijk te reinigen en ondoordringbaar voor vocht zijn en moet van
een behoorlijke waterafvoer zijn voorzien;

b. schotten moeten van staal of ander goedgekeurd materiaal zijn,
waterdicht tot tenminste 23 cm boven de vloer;

c. de inrichting moet voldoende verlicht, verwarmd en geventi-
leerd zijn;

d. w.c.'s moeten op een gemakkelijk bereikbare plaats, doch
afgescheiden van slaapverblijven en wasgelegenheden zijn gelegen,
zonder directe toegang uit de slaapverblijven of uit de gang tussen
slaapverblijven en w.c.'s, waarnaar geen andere toegang voert, met
dien verstande, dat dit geen betrekking heeft op een w.c. in een
ruimte tussen twee slaapverblijven, die tezamen voor niet meer dan
4 personen zijn bestemd;

e. indien er meer dan één w.c. in dezelfde ruimte is, moeten deze
w.c.'s voldoende zijn afgesloten, teneinde afzondering te verzeke-
ren.

12. Aan boord van alle schepen moet, rekening gehouden met de
grootte van de bemanning en de normale reisduur, voldoende ge-
legenheid voor wassen en drogen van kleren zijn.

13. De gelegenheid voor het wassen van kleren moet geschikte
bakken omvatten, die in de wasplaatsen mogen zijn opgesteld, wan-
neer het niet redelijk en praktisch mogelijk is afzonderlijke wasserijen
in te richten. Zij moeten voorzien zijn van voldoende aanvoer van
koud en warm zoetwater of middelen tot verwarming van water.

14. Er moet een ruimte zijn, afgescheiden van de slaap- en de
eetverblijven, waar gelegenheid is voor het drogen van kleren, welke
voldoende is geventileerd, verwarmd en voorzien van drooglijnen
of andere middelen tot ophanging van de kleren.

Artikel 14

1. Aan boord van elk schip met een bemanning van 15 personen of meer, dat een reis maakt van langere duur dan 3 dagen, moet een afzonderlijk ziekenverblijf aanwezig zijn. De bevoegde autoriteit mag van dit voorschrift afwijken voor schepen, die in de kustvaart dienst doen.

2. Het ziekenverblijf moet passend zijn gelegen, zó dat het gemakkelijk toegankelijk is, en de patienten comfortabel zijn gehuisvest en onder alle weersomstandigheden naar behoren kunnen worden verzorgd.

3. De inrichting van toegangen, kooien, verlichting, ventilatie, verwarming en watervoorziening moet zo zijn ontworpen, dat het comfort is verzekerd en de verzorging van de patienten wordt vergemakkelijkt.

4. Het vereiste aantal ziekenkooien moet door de bevoegde autoriteit worden bepaald.

5. W.c.'s uitsluitend voor hen, die in het ziekenverblijf zijn opgenomen, moeten in of in de onmiddellijke nabijheid van dit verblijf geplaatst zijn.

6. Ziekenverblijven mogen niet voor andere doeleinden dan in het belang van de zieken worden gebezigd.

7. Elk schip, waarop geen dokter is gemonsterd, moet met een goedgekeurde medicijnkist, voorzien van gemakkelijk begrijpelijke aanwijzingen, zijn uitgerust.

Artikel 15

1. Er moet voldoende en behoorlijk geventileerde ruimte voor berging van oliegoed buiten, doch in de nabijheid van de slaapverblijven, beschikbaar zijn.

2. Aan boord van schepen van meer dan 3000 ton moet zowel een ruimte als kantoor voor de dekdienst, als voor de machinedienst beschikbaar zijn.

3. Aan boord van schepen, welke geregeld havens aandoen, waar een muskietenplaag heerst, moeten de verblijven tegen het binnendringen van muskieten zijn beschermd door het aanbrengen van passende horren voor patrijspoorten, luchtkokers en deuren, toegang gevende tot het open dek.

4. Alle schepen, welke geregeld naar of in de tropen en de Perzische Golf varen, moeten voorzien zijn van tenten over de aan de zon blootgestelde dekken boven de bemanningsverblijven en de voor ontspanning bestemde dekruimte.

Artikel 16

1. De bevoegde autoriteit mag met betrekking tot de schepen, genoemd in lid 5 van artikel 10, ten aanzien van de leden van de daar bedoelde bemanning, de voorschriften, neergelegd in de voorafgaande artikelen, voor zoveel nodig wijzigen, teneinde rekening te houden met hun bepaalde nationale gewoonten en gebruiken en in

het bijzonder mag zij bijzondere voorschriften geven voor wat betreft het aantal personen in de slaapverblijven en betreffende eetverblijven en sanitaire inrichtingen.

2. Wanneer de bevoegde autoriteit deze voorschriften wijzigt, is zij gebonden aan het bepaalde in de leden 1 en 2 van artikel 10 en aan de als minimum vereiste grootte van het slaapverblijf voor die groepen van mindere schepelingen, als bedoeld in lid 5 van artikel 10.

3. Aan boord van schepen, waar de bemanning van één dienst bestaat uit personen van zeer verschillende nationale gewoonten en gebruiken, moeten afzonderlijke en geschikte slaap- en woonverblijven, als nodig is om aan de behoefte van de verschillende nationaliteiten te voldoen, beschikbaar worden gesteld.

4. Aan boord van schepen, bedoeld in lid 5 van artikel 10, moeten de ziekenverblijven, de gelegenheid voor het gebruik van de maaltijden, de badgelegenheid en sanitaire inrichtingen, beschikbaar gesteld en onderhouden worden in een mate, welke wat betreft de omvang en de praktische bruikbaarheid, gelijk of vergelijkbaar is met die, welke op alle andere schepen van hetzelfde type en ingeschreven in hetzelfde land, gebruikelijk is.

5. De bevoegde autoriteit moet bij het ontwerpen van de bijzondere voorschriften krachtens dit artikel overleg plegen met de betrokken erkende bona fide zeeliedenbonden en met de organisaties van reders en/of de reders, die deze zeelieden in dienst hebben.

Artikel 17

1. De verblijven van de bemanning moeten schoon en in behoorlijk bewoonbare toestand worden gehouden, vrij van goederen en voorraden, die niet het persoonlijk eigendom zijn van de gebruikers.

2. De kapitein of een speciaal voor dit doel door deze aangewezen officier moet, vergezeld van een of meer leden van de bemanning, tenminste wekelijks alle verblijven inspecteren. Het resultaat van zulk een inspectie moet schriftelijk worden vastgelegd

DEEL IV

Toepassing van het Verdrag op bestaande schepen.

Artikel 18

1. Met inachtneming van de voorschriften van de leden 2, 3 en 4 van dit artikel, is dit Verdrag van toepassing op alle schepen, waarvan de kiel is gelegd na het van kracht worden van het Verdrag in het gebied waar het schip is ingeschreven.

2. Indien een schip geheel gereed is op de datum van het van kracht worden van dit Verdrag voor het gebied, waar het schip is ingeschreven, en niet voldoet aan de voorschriften van deel III van dit Verdrag, mag de bevoegde autoriteit, na raadpleging van de organisaties van reders en/of de reders zelf en de bona fide zeeliedenbonden, die wijzigingen voorschrijven, nodig om het schip te laten voldoen

aan de eisen van het Verdrag als mogelijk worden geacht, rekening houdende met de zich voordoende praktische problemen, wanneer

- a. het schip opnieuw is ingeschreven;
- b. ingrijpende veranderingen in de bouw of grote herstellingen worden uitgevoerd aan het schip volgens een te voren opgezet plan en niet tengevolge van een ongeval of ramp.

3. Wanneer een schip in bouw is en/of verbouwd wordt op het tijdstip waarop dit Verdrag van kracht wordt voor het gebied, waar het schip is ingeschreven, mag de bevoegde autoriteit, na raadpleging van de organisaties van reders en/of de reders zelf en de bona fide zeeliedenbonden, die wijzigingen voorschrijven, nodig om het schip te laten voldoen aan de eisen van het Verdrag als mogelijk worden geacht, rekening houdende met de zich voordoende praktische problemen. Door deze wijzigingen zal het schip geacht worden volledig te voldoen aan de voorschriften van het Verdrag, zolang het schip in het gebied blijft ingeschreven.

4. Wanneer een schip — tenzij het een schip betreft, bedoeld in de leden 2 en 3 van dit artikel, of een schip, waarop de bepalingen van dit verdrag van toepassing waren tijdens de bouw — opnieuw wordt ingeschreven in een gebied na de datum, waarop dit Verdrag voor dat gebied van kracht is geworden, kan de bevoegde autoriteit na raadpleging van de organisaties van reders en/of de reders zelf en de erkende bona fide zeeliedenbonden, die wijzigingen voorschrijven, nodig om het schip te laten voldoen aan de eisen van het Verdrag, als mogelijk worden geacht, rekening houdende met de zich voordoende praktische problemen, zolang het schip in het gebied blijft ingeschreven.

DEEL V

Slotbepalingen

Artikel 19

Geen enkele bepaling in dit Verdrag mag een wet, uitspraak, gewoonte of overeenkomst tussen reders en zeelieden aantasten, welke betere voorwaarden bevat, dan die welke in dit Verdrag zijn voorgeschreven.

Artikel 20

De officiële bekrachtigingen van dit Verdrag zullen worden medegedeeld aan de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau en door hem worden ingeschreven.

Artikel 21

1. Dit Verdrag zal slechts verbindend zijn voor de Leden van de Internationale Arbeidsorganisatie, die hun bekrachtigingen door de Directeur-Generaal hebben doen inschrijven.

2. Dit Verdrag zal van kracht worden zes maanden nadat de bekrachtigingen zullen zijn ingeschreven van zeven der volgende landen: Verenigde Staten van Amerika, Argentinië, Australië, België, Brazilië,

Canada, Chili, China, Denemarken, Finland, Frankrijk, Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, Griekenland, Ierland, India, Italië, Joegoslavië, Nederland, Noorwegen, Polen, Portugal, Turkije en Zweden, waaronder tenminste vier landen moeten zijn die tenminste een millioen registerton bruto inhoud aan scheepsruimte bezitten. Deze bepaling heeft ten doel de bekrachtiging van het Verdrag door de Staten-Leden te vergemakkelijken, aan te moedigen en te bespoedigen.

3. Vervolgens zal dit Verdrag voor ieder der Leden in werking treden zes maanden na de datum, waarop zijn bekrachtiging zal zijn ingeschreven.

Artikel 22

1. Ieder Lid, dat dit Verdrag heeft bekrachtigd, kan het opzeggen na verloop van een termijn van tien jaren na de datum, waarop dit Verdrag van kracht is geworden, zulks bij een verklaring toegezonden aan de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau en door deze in te schrijven. De opzegging wordt eerst van kracht een jaar, nadat zij is ingeschreven.

2. Ieder Lid, dat dit Verdrag heeft bekrachtigd en binnen een jaar na verloop van de termijn van tien jaren, bedoeld in het vorige lid, geen gebruik maakt van de bevoegdheid tot opzegging, voorzien in dit artikel, zal voor een nieuwe termijn van tien jaren gebonden zijn en zal daarna dit Verdrag kunnen opzeggen na verloop van elke termijn van tien jaren, onder de voorwaarden, bedoeld in dit artikel.

Artikel 23

1. De Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau zal aan alle Leden der Internationale Arbeidsorganisatie kennis geven van de inschrijving van alle bekrachtigingen en opzeggingen, welke hem door de Leden der Organisatie zullen zijn medegedeeld.

2. Bij de kennisgeving aan de Leden der Organisatie van de laatste bekrachtiging nodig voor het van kracht worden van dit Verdrag, zal de Directeur-Generaal de aandacht van de Leden der Organisatie vestigen op de datum, waarop dit Verdrag van kracht zal worden.

Artikel 24

De Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau zal aan de Secretaris-Generaal der Verenigde Naties mededeling doen, ter registratie overeenkomstig het bepaalde in artikel 102 van het Handvest der Verenigde Naties, van de volledige bijzonderheden omtrent alle bekrachtigingen en opzeggingen, welke hij overeenkomstig de voorgaande artikelen heeft geregistreerd.

Artikel 25

Telkens na verloop van een termijn van tien jaren, te rekenen van de datum, waarop dit Verdrag van kracht is geworden, moet de Raad

van Beheer van het Internationaal Arbeidsbureau aan de Algemene Conferentie verslag uitbrengen over de toepassing van dit Verdrag en beslissen of het wenselijk is de gehele of gedeeltelijke herziening van dit Verdrag op de agenda der Conferentie te plaatsen.

Artikel 26

1. Indien de Conferentie een nieuw verdrag aanneemt, houdende gehele of gedeeltelijke herziening van het onderhavige Verdrag, zal, tenzij het nieuwe verdrag anders bepaalt:

a. de bekrachtiging door een Lid van het nieuwe verdrag, houdende herziening, ipso jure onmiddellijke opzegging van het onderhavige Verdrag medebrengen, niettegenstaande het bepaalde in artikel 22, onder voorbehoud evenwel, dat het nieuwe verdrag, houdende herziening, van kracht is geworden;

b. met ingang van de datum, waarop het nieuwe verdrag, houdende herziening, van kracht is geworden, het onderhavige Verdrag niet langer door de Leden kunnen worden bekrachtigd.

2. Het onderhavige Verdrag zal echter van kracht blijven naar vorm en inhoud voor de Leden, die het bekrachtigd hebben en die het nieuwe verdrag, houdende herziening, niet bekrachtigen.

Artikel 27

De Engelse en de Franse tekst van dit Verdrag zijn gelijkelijk authentiek.

D. GOEDKEURING

Bij Koninklijke Boodschap van 16 Januari 1951 is aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal ter overweging aangeboden onder anderen een ontwerp van Wet houdende „voorbehoud der bevoegdheid tot bekrachtiging van het op 18 Juni 1949 te Genève door de Internationale Arbeidsconferentie in haar twee en dertigste zitting aangenomen Verdrag betreffende de huisvesting van de bemanning aan boord van schepen (herzien) 1949”. (Bijlagen *Handelingen* Tweede Kamer 1950—1951, 2060, Nos. 1, 4 en 5). De toelichtende memorie, die het wetsontwerp vergezelt, is ondertekend door de Minister van Sociale Zaken A. M. JOEKES, de Minister van Buitenlandse Zaken a.i. W. DREES, de Minister van Justitie STRUYCKEN en de Minister van Verkeer en Waterstaat D. G. W. SPITZEN.

E. BEKRACHTIGING

Overeenkomstig artikel 60, lid 2, van de Grondwet zal de bekrachtiging door Nederland eerst kunnen geschieden, nadat het Verdrag door de Staten-Generaal zal zijn goedgekeurd.

G. INWERKINGTREDING

Het Verdrag zal ingevolge artikel 21, lid 2, eerst in werking treden 6 maanden na de datum, waarop het door 7 van de in dat artikel genoemde Staten zal zijn bekrachtigd.

J. GEGEVENS

Het Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie, gelijk dat 9 October 1936 te Montreal is gewijzigd, is bekend gemaakt bij Koninklijk besluit van 6 Juli 1948 en afgedrukt in *Staatsblad* No. I 283.

De tekst van het in de preambule van het onderhavige Verdrag genoemde Verdrag van Seattle van 29 Juni 1946 (Arbeidsverdrag No. 75), in zake de huisvesting van de bemanning aan boord van schepen, is afgedrukt nevens de Wet van 24 Juli 1948 (*Staatsblad* No. I 325).

Het in artikel 2, lid c, van het bovenstaande Verdrag bedoelde Verdrag voor de beveiliging van mensenlevens op zee, gesloten te Londen, 31 Mei 1929, (*Staatsblad* 1932 No. 539) zal vervangen worden door het op 10 Juni 1948 te Londen gesloten Verdrag voor de beveiliging van mensenlevens op zee (*Staatsblad* No. J 586), zodra dit laatste Verdrag in werking zal treden.

Uitgegeven de *dertigste* Maart 1951.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
STIKKER.